

ger. Tilsvarende gælder en række sager i forbindelse med den almindelige godkendelse af mandaterne efter nyvalg til Folketinget, hvor Udvalget til Prøvelse af Valgene har omtalt den pågældende sag, men indstillet, at den pågældendes mandat godkendtes, og hvor dette der efter – uden at der var stillet ændringsforslag – vedtoges af Tinget.

Kun i et enkelt af de førstnævnte tilfælde var der idømt frihedsstraf (hæfte i 14 dage for overtrædelse af straffelovens §§ 268 og 267, stk. 1 (bagvaskelse og ærekrænkelse)), jf. Folketingstidende 1974–75, 2. samling, tillæg B, sp. 1467.

b. *For det andet* har Tinget i 5 tilfælde taget *særskilt stilling* til valgbarhedsspørgsmål:

(1). Et medlem var ved dom af 28/6-1957 idømt straf af fængsel i 40 dage for overtrædelse af bankloven, af aktieselskabsloven samt straffelovens §§ 296 og 302 (vildledende regnskabsaflæggelse, uordentlig bogføring m.v.). Udvalget til Valgs Prøvelse *indstillede* i en betænkning af 3/7-1957 (Folketingstidende 1956–57, 2. samling, tillæg B, sp. 77), at den pågældende skulle anses for at have *fortabt sin valgbarhed*. Folketinget *vedtog* d. 5/7-1957 med 136 stemmer, mens 6 undlod at stemme, *udvalgets indstilling*. (Folketingets forhandlinger 1956–57, 2. samling, sp. 886).

Som det fremgår af den afgivne betænkning, var der i Udvalget til Valgs Prøvelse enighed om at anlægge en streng bedømmelse. Det hedder således i udvalgets betænkning (Folketingstidende 1956–57, 2. samling, tillæg B, sp. 78):

»Det er udvalgets opfattelse, at det for hele det politiske livs sundhed er absolut nødvendigt, at Folketinget udviser den yderste påpasselighed ved sådanne afgørelser, således at der ikke fra befolkningens side kan rejses den mindste tvivl om de enkelte folketingsmedlemmers hæderlighed, nøjagtighed og omhyggelighed i alle økonomiske spørgsmål eller om, at de på det nøjeste overholder de lovbestemmelser, som de selv eller tidligere medlemmer har gennemført.«

(2). Et medlem var ved dom af 24/10-1972 idømt hæfte i 30 dage samt frakendt førerbeviset i 2 år dels for overtrædelse af færdselslovens § 69, stk. 1, jf. §§ 24, stk. 1, 25, stk. 1, 35, stk. 1, og 36, stk. 2, og dels for overtrædelse af straffelovens §§ 241 og 249, stk. 1 og 2 (uagtsomt manddrab).

I dette tilfælde *indstillede et flertal i udvalget* den 16/11-1972, at den pågældende skulle anses for at have *mistet sin valgbarhed*, mens flere mindretal ikke fandt, at dette var tilfældet. (Folketingstidende 1972–73, tillæg B, sp. 68).

Flertallet afgav i forbindelse med sin indstilling følgende mere principielle udtalelse:

»Med den tiltagende trafikintensitet finder flertallet det væsentligt, at Folketingets medlemmer ikke svækker befolkningens respekt for de gældende færdselsregler, og ... har efter flertallets opfattelse tilsidesat de krav, man kan stille til et folketingsmedlem med hensyn til at efterleve de af ham selv eller andre i Folketinget vedtagne lovbestemmelser, at han herved efter flertallets opfattelse er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af Folketinget.«

Tinget vedtog d. 22/11-1972 *flertallets indstilling* om fortabelse af valgbarhed (Folketingets forhandlinger 1972–73, sp. 1380 ff.), men de forskellige opfattelser fandt også udtryk i stemmetallene, idet vedtagelsen skete med 88 stemmer for, 70 imod, mens 5 hverken stemte for eller imod.

(3). En stedfortræder, der blev indkaldt som midlertidigt medlem, var 3 år forinden dømt for spirituskørsel i medfør af færdselslovens § 117, stk. 1, jf. § 53, stk. 1, med straf af hæfte i 10 dage og frakendelse af førerbeviset for et tidsrum af 1 år og 6 måneder. Dom af 25/5-1977.

I *udvalgets* betænkning af 14/11-1980 (Folketingstidende 1980–81, tillæg B, sp. 131) udtalte et *flertal*, at det

»ser med betydelig strengthed på overtrædelse af færdselsloven ved kørsel i spirituspåvirket tilstand, men kan i det konkrete tilfælde *indstille* mandatet til *godkendelse*.«